

⊕ De levenslessen van Amongster: 'Ik wil lichtheid in mijn muziek, zonder dat de melancholie verloren gaat'

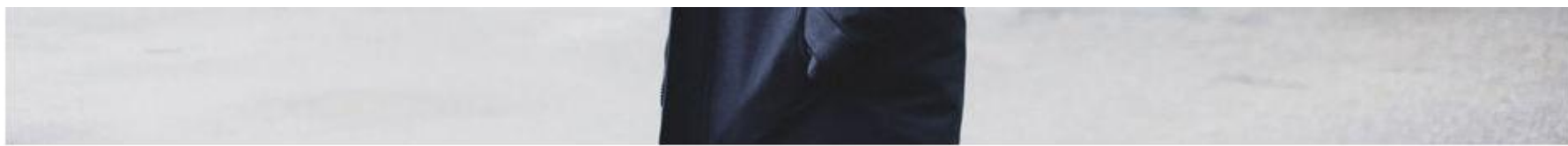
Jasper Van Loy

11/03/19 om 09:56 - Bijgewerkt om 11:51

Op zijn tweede plaat als Amongster verzoent Thomas Oosterlynck de blazers van Iron and Wine met de gedachten van Yuval Harari en Jordan Peterson: 'Ergens moet je jezelf dwingen om de marketeer van je eigen werk te worden, maar dat ligt niet in mijn aard.'

13
Keer gedeeld

© Morgan Milan

13
Keer
gedeeld

We zitten ongeveer een uur tegenover elkaar wanneer Thomas Oosterlynck zijn eigen psyche bedachtzaam begint te ontleden aan de hand van wat hij de *Big Five personality traits*. Een methode die hij leerde kennen dankzij de Canadese psycholoog, maar over hem later meer. Terug naar Oosterlynck. 'Ik ben uitgesproken *agreeable*. Introvert ook. Het is heel verhelderend om zo over jezelf na te denken, maar veel kun je er wel niet aan veranderen. Niet zo gemakkelijk als je een groep te leiden hebt.'

De groep in kwestie heet Amongster, al is het niet fout om te zeggen dat Oosterlynck Amongster *is*, zeker sinds Jasper Maekelberg de band verliet om zich volledig te smijten in zijn eigen band Faces On TV en zijn levenswerk als go-to-producer van hippe Belpoppers als Bazart en Warhaus.

Ook voor Amongsters debuut *Trust Yourself To The Water* zat hij aan de knoppen, een taak die voor opvolger *A New Arrival* was weggelegd voor Reinhard Vanbergen, naast Das Popper en producer ook trotse eigenaar van een huis vol instrumenten, [waar u eerder in Knack Focus al over las](#). 'Eens je daar binnenkomt, is het gewoon zoeken en proberen, zonder druk op de ketel. Op mijn debuut was het meer wroeten', vertelt Oosterlynck. 'Af en toe verdwijnt hij en komt hij terug met met een shaker van geitennagels of een instrumentje dat eruitziet alsof het van de rommelmarkt komt. Maar evengoed plukt hij een mandoline van de muur of haalt hij een charango tevoorschijn, een Peruviaans snaarinstrument.'

Vanbergen weefde tussen de synts ook veel blazers. Die maken dat Andy Shauf en Iron and Wine op *A New Arrival* nooit ver weg zijn. 'Er zitten zelfs solo's in mijn nieuwe nummers, waarin de blazers hun zin mogen doen', zegt Oosterlynck. 'Die haalde ik er vroeger sneller uit, maar de laatste tijd wil ik muziek maken met een

haalde ik er vroeger sneller uit, maar de laatste tijd wil ik muziek maken met een zekere lichtheid, zonder dat daarmee alle melancholie verloren gaat.'

Maar voor de mandolines, blazers en geitennagels waren er de songs, geschreven en - in demoversie - opgenomen in de zolderkamer van Oosterlyncks ouderlijk huis. 'Voor mij is het belangrijk dat ik naar een andere plek moet gaan om te schrijven. Anders heb ik altijd de neiging om iets anders te doen. Nu is dat kamertje mijn werkplek en mijn huis mijn thuis. Ik ben nogal fan van de kantooruren. Geleerd van Sam Beam alias Iron and Wine, die schrijft als zijn dochter op school zit.'

13
Keer
gedeeld

© Morgan Milan

Wat Oosterlynck heeft gewonnen aan muzikale lichtvoetigheid, heeft hij gewonnen aan persoonlijke diepgang. Dat hoort bij het vaderschap - mini-Amongster komt eraan in mei - maar ook bij het ouder worden, staat te lezen in de persmap van *A New Arrival*. Alles gaat vanzelf tot je 25ste, staat daarin te lezen, maar daarna word je gedwongen om jezelf te leren kennen. Oosterlynck is 31 jaar.

'Toen ik nog studeerde, leek de gang van mijn leven vanzelfsprekend. Je begint in het eerste jaar, vervolgens werk je je bachelor af en schrijf je een thesis. Nu valt het op hoe hard het soms zoeken is. Veel mensen van mijn leeftijd zijn ontzettend bewust bezig met wat ze aan het doen zijn. Quarterlifecrisis is een zware term, maar toch.'

In uw persoonlijke zoektocht heb je alvast een roedel denkers geraadpleegd, lezen we in de perstekst van je album. Niet meteen een plek waar we Nietzsche en Kant verwachten, maar bij jou duiken ze wel op.

THOMAS OOSTERLYNCK: Als tiener dacht ik al na over hoe de mens in elkaar zit, maar pas op de universiteit koppelde ik daar concrete filosofen aan. Zoals veel studenten begon ik met de existentialisten, Sartre en Kierkegaard, daarna begon ik mij in te lezen in mindfulness en meditatie. Of ik luisterde onderweg naar audiorezingsen op de fiets.

Nog altijd mediteer ik elke dag en ik merk dat mijn geest erdoor verandert. In hele kleine stapjes, maar de evolutie is er wel. Ik laat me niet zomaar meer meeslepen door de stroom aan gedachten die ik heb. Nochtans is die heel menselijk: we denken constant, maar we vergeten dat we denken en dus door welke filter we naar de wereld kijken. Dat is het hele basisidee van iemand als Kant: wij kunnen de werkelijkheid enkel zien zoals ze door onze zintuigen wordt gegenereerd, maar dat is niet het hele plaatje. We kunnen gewoon niet alles snappen vanuit het perspectief van de zoogdieren die we zijn.

Omdat ik vandaag weet dat ik niet op al mijn vragen een antwoord kan vinden, ervaar ik een soort rust. In *Honesty*, een nummer op de nieuwe plaat, zing ik ook dat ik iedereen vergeef die zich beperkt tot wat we kunnen weten.

In *Home* zou je je oorspronkelijk afzetten tegen de tradities en waarden waarmee je bent opgevoed, maar dat liep helemaal anders uit.

OOSTERLYNCK: Door *Sapiens* van Yuval Noah Harari (*Israëlische historicus, nvdr.*) te lezen, ben ik op een andere manier naar de wereld gaan kijken. Wat we hier rondom ons zien, is het resultaat van tweeduizend jaar proberen door een volk dat

13
Keer
gedeeld

DELEN

'Nietzsche wil dat je ja zegt tegen het leven en het leven omarmt zonder ressentiment, ondanks al zijn moeilijkheden.'

Thomas Oosterlynck –

geprogrammeerd is om in clans van maximaal 150 man te wonen. Dat volk heeft vaak gefaald, maar heeft ook veel gerealiseerd. Soms ook beide tegelijk, wat het moeilijk maakt om dingen echt te veranderen. Het idee dat de economie tot in de eeuwigheid moet groeien, is met het oog op ons klimaat bijvoorbeeld absurd, maar heeft ons tegelijk al ver gebracht. Voor dat soort kennis en ervaring, waarop alles wat wij hebben en kunnen gebaseerd is, is vandaag nog te weinig waardering. Wie welvarend is, is vaak blind voor wat tot die welvaart heeft geleid.

Naast Harari toon je ook je waardering voor de Canadese psycholoog Jordan Peterson: een al even hippe denker, die net als jij graag over *personality traits* doorboomt, maar daarnaast ook veel controversie opwekt, bijvoorbeeld wanneer hij vindt dat de juridische behandeling van de genderexpressie in Canada indruist tegen de vrijheid van meningsuiting.

OOSTERLYNCK: Ik vind dat hij daar een goed punt heeft gemaakt, maar dat vind ik zeker niet het interessantste aspect aan hem. Hij praat veel over het belang van de waarheid, over hoe je de wereld moet beschrijven zoals ze is en daarbij het conflict niet mag ontwijken. Op andere vlakken ben ik het totaal niet met hem eens - het klimaat bijvoorbeeld - maar ik heb inmiddels zo vaak naar zijn lezingen gekeken en over hem gelezen dat ik hem kan plaatsen als een boeiende figuur, los van of ik het altijd met hem eens ben.

Lees ook: [Kristien Hemmerechts sprak met Jordan Peterson: 'Wij leven niét in een tiranniek patriarchaat'](#)

Wat je alvast gemeen hebt met hem: een voorliefde voor Friedrich Nietzsche.

OOSTERLYNCK: Net als Peterson wil hij niets weten van uitvluchten of excuses en vraagt hij van mensen dat ze zo eerlijk mogelijk naar de dingen kijken. Nietzsche wil dat je ja zegt tegen het leven en het leven omarmt zonder ressentiment, ondanks al zijn moeilijkheden.

Haal je vandaag nog dingen uit je overwinning in De Nieuwe Lichting vijf jaar geleden?

13
Keer
gedeeld

13
Keer
gedeeld

~
OOSTERLYNCK: Het is me toen vooral duidelijk geworden hoe weinig tijd je hebt om jezelf te bewijzen in zo'n wedstrijd. Heel even gaat de aandacht naar jou en op dat moment moet je er staan, met je muziek en je verhaal. Iemand als Tamino heeft dat perfect aangepakt: die stond al op de rand van de doorbraak, met een eigen geluid en een eigen smoel, en Studio Brussel heeft hem het laatste duwtje gegeven.

Het paradoxale is dat mensen net kicken op ruwe diamanten, muzikanten van twintig jaar of jonger die schijnbaar alles nog te bewijzen hebben. Die worden dan heel erg opgeblazen om vervolgens over te gaan naar de volgende. Maar om dat te overleven, heb je best al een leerproces met een paar andere bands achter de rug.

Hoe hard ben je zelf bezig met succes?

OOSTERLYNCK: Je brengt muziek uit opdat ze beluisterd zou worden, dat is gewoon zo, maar tegelijk schrijf je je in op een spel met regels die niet noodzakelijk de jouwe zijn. Ergens moet je jezelf dwingen om de marketeer van je eigen werk te worden, maar dat ligt niet in mijn aard. Naar mijn Instagrampagina kijk ik nooit. Ik probeer mijn welbevinden zo weinig mogelijk van dat soort parameters te laten afhangen, maar je wordt wel in een bepaalde definitie van succes (*wikt zijn woorden*) geduwd. Uiteindelijk vragen de mensen hoeveel shows je speelt en of je vaak wordt gedraaid.

A New Arrival is uit bij V2. [Hier](#) kunt u het nieuwe album ook winnen. Amongster speelt op 15/3 in Vooruit en op 28/3 in De Studio.